

Economic Policy Reforms
Going for Growth - 2006 Edition

Summary in Hungarian

Gazdaságpolitikai reformok
A növekedés jegyében – 2006-os kiadás

Összefoglalás magyarul

Összegzés

Az elmúlt két évtizedben számos OECD-tagállam – különösen Japán és az európai kontinens néhány országának – jóléti mutatói egyre inkább elmaradtak a legjobb gazdasági teljesítményt produkáló államokétól. Más OECD-országokban azonban ugyanezen időszakban javultak a növekedés lehetőségei. E teljesítménybeli különbségek elemzése sokat segíthet azzal kapcsolatban, hogyan lehetne politikai eszközökkel hatékonyabban elősegíteni az életszínvonal javulását.

A növekedés jegyében egy évvel ezelőtt közreadott első kiadása már érintett néhányat e tanulságok közül. A kiadvány egy új típusú összehasonlító vizsgálatot vezetett be, kiegészítve ezzel az OECD régóta meglévő ország- és szektorspecifikus tanulmányait. A vizsgálat lényege, hogy a gazdasági teljesítményhez közvetlenül kapcsolódó strukturális politikai mutatók segítségével – az OECD bizottságainak és munkatársainak részletes szakvéleménye alapján – minden egyes tagállam számára összeállítanak egy öt politikai javaslatból álló csomagot.

A tavalyi kiadvány a munkaerő- és a termékpiac vizsgálatára helyezte a hangsúlyt. A jelenlegi, második kiadás a fenti területeken időközben elért eredményeket térképezi fel, emellett szélesíti a strukturális vizsgálat gyakorlatában használható mutatók hatókörét, így azok az innovációt – a növekedés egyik legfontosabb motorját – ösztönző politikai lépéseket is figyelembe veszik. Ugyanebben a szellemben, némiképp kísérleti jelleggel, *A növekedés jegyében* jelen száma arról is áttekintést ad, hogy a fenti területekre vonatkozó szabályozások hogyan befolyásolják a gazdasági növekedést. A kiadvány végül megpróbálkozik azzal, hogy néhány lépésnyi távolságból mérlegelje a vizsgálatok során a siker felbecslésére alkalmazott mércéket.

Az 1. fejezet arról ad áttekintést, hogy az országok az elmúlt egy év során milyen lépéseket tettek *A növekedés jegyében* 2005-ös kiadásában megfogalmazott prioritások szellemében. A munka-termelékenység és a munkaerő-felhasználás javítását célzó reformpolitikák elemzése az alábbi lényeges eredményekkel szolgált:

- A munkatermelékenység növekedését célzó politikai prioritások tekintetében történtek bizonyos, a meghatározott célokkal összhangban lévő lépések, köztük a termékpiacokra való belépés szabályozásának, illetve egyéb versenyellenes szabályozásoknak az enyhítése, az emberi tőke formálódásának megerősítése, és a munkatermelékenységet befolyásoló más politikai területeken eszközölt reformok.
- A munkaerő-felhasználás növelését célzó politikai prioritások és reformok tekintetében az államok még a tervezés szintjéig sem jutottak el: különösen igaz ez a kontinentális Európa országaira. Alig történtek például lépések a bizonyos életkor fölötti munkaerő még mindig magas implicit adójának, az adóékeknek és a munkabéreköltség-minimumoknak a csökkentésére. Jobb a helyzet a rokkantsági és a betegségi juttatások területén.

Az áttekintés alapjául az egyes OECD-országok (és az EU mint egységes egész) jelentései szolgálnak, melyek részletes adatokat közölnek az öt konkrét prioritás tekintetében elért eredményekről (2. fejezet). Az egyes országokra vonatkozó jelentések a reformok végrehajtását segítő döntések és törvények mellett a reformok korai fázisait is dokumentálják, ideértve például a kormányzati nyilatkozatokat és a parlamenteknek benyújtott törvényjavaslatokat.

A 3. fejezet a különböző országok fejlesztést célzó erőfeszítéseit, azok eredményeit, valamint az ezen eredményeket befolyásoló főbb politikai területeket hasonlítja össze. Bár az innováció már régóta az anyagi, életszínvonalbeli fejlődés egyik motorjának számít, a fejlesztést célzó erőfeszítések többnyire mégis bizonytalan eredményeket produkálnak, és inkább a társadalom egészének kedveznek, mint a magánvállalatoknak. Az innováció ösztönzése céljából ezért a kormányok különböző lépéseket tettek: mint például a magánpénzből finanszírozott kutatási-fejlesztési projektek és a közintézményekben zajló kutatások anyagi támogatása. Ezen kívül a szabadalmi törvények és egyéb jogi biztosítékok korlátozott idejű, kizárólagos jogot biztosítanak az innovációval foglalkozó szervezetek számára arra, hogy az újításaikból adódó lehetőségeket kihasználják.

Az utóbbi években a politika annak szentelte a legnagyobb figyelmet, hogy javítsa a fentiekhez hasonló eszközök és intézkedések hatékonyságát, ezáltal pedig az innovációs rendszerek eredményességét. Ez a törekvés a kutatási-fejlesztési projektek finanszírozására alkalmas eszközök finomításán túl az állami kutatóintézetek és az ipar közötti szorosabb együttműködést támogató intézkedések bevezetését is magában foglalja.

Az innováció serkentését szolgáló országspecifikus politikai reformjavaslatok az innováció főbb hajtóerőinek 3. fejezetben kifejtett elemzése alapján készültek. A javaslatok országjelentések formájában jutnak el az OECD-országokhoz, ezeket a 4. fejezet tárgyalja. A jelentések a munkaerő- és a termékpiacok tekintetében ugyanazt a megközelítést alkalmazzák: az eredményesebb gyakorlatot célzó reformjavaslatok kiindulópontjául a politikai rendszer beazonosított gyengeségei, illetve a nem megfelelő innovációs teljesítmény vagy az innovációnak nem kedvező feltételrendszer (például szaktudás vagy források hiánya) szolgálnak.

Az innovációs rendszer helyzete és a politikai javaslatok alapján az országok az alábbi csoportokba sorolhatók:

- Vezető újítók – idetartoznak az északi államok, az Egyesült Államok és Japán. E csoport országai (Japán kivételével) az utóbbi évtizedben jellemzően erős fejlődést produkáltak a termelékenység terén. Szintén jellemző ezekre az országokra a felsőfokú oktatásban részt vevők magas száma. Néhányuk számára azonban problémát jelent a szolgáltatások területén zajló innováció fellendítése.
- Az innovációs teljesítményt mérő skála másik végén lévő két térség Dél-Európa – ahol az oktatás fejlesztése fontos kívánalom – és Közép-Európa, ahol az erősebb piaci verseny megteremtése a fő feladat.
- A két szélsőség között helyezkednek el az angol nyelvű országok (az Egyesült Államok kivételével), ahol a termelékenység jellemzően jónak értékelhető. Ezen országok közös feladata az állami kutatóintézetek és az ipar közötti kapcsolatok megerősítése.
- A többi ország – különösen Franciaország és Németország – az átlagos innovációs teljesítménynél jellemzően jobb értékeket mutat, de további feladatuk a felsőfokú oktatás megerősítése. Legtöbbjüknek szintén javítania kell a magánszféra kutatási-fejlesztési projektjeit támogató eszközök költséghatékonyságán.

Az 5. fejezet a pénzügyi szabályozások és a gazdasági fejlődés közötti összefüggéseket tárgyalja. Az OECD-országok pénzügyi rendszerei méretük és szerkezetük tekintetében, illetve a bank- és biztosítási piacon jelen lévő versenynyomást illetően alapvető eltéréseket mutatnak. E különbségek bizonyos mértékben a szabályozórendszerek különbségeit is tükrözik. Például a bankszférában zajló versenyt túlzottan korlátozó szabályozások, vagy azok, amelyek elégtelen védelmet nyújtanak a biztosítási piacon tevékenykedő befektetőknek, hátráltatják a pénzügyi rendszer fejlődését, ami pedig lassítja a gazdasági fejlődést. A fejezet empirikus elemzések eredményeit közli, amelyek azt mutatják, hogy a külső pénzügyi támogatástól fokozottan függő szektorok gyorsabban fejlődnek azokban az országokban, ahol a szabályozórendszer jobban kedvez a pénzügyi fejlődésnek.

A 6. fejezet azt vizsgálja, hogy az egy főre jutó GDP mennyire jellemzi az általános jólétet. Erre a célra talán vannak alkalmasabb – helyi – paraméterek is, de azok egyrészt nehezen hozzáférhetőek, másrészt a legtöbb OECD-országban egyébként is szorosan összefüggenek a GDP értékével. Azok a számítások, amelyek a jóléti szint felmérése során próbaképpen a GDP értéke mellett olyan tényezőket is figyelembe vesznek, mint a szabadidő, a bevételek megosztása a háztartáson belül vagy az általános elosztási problémák, azt jelzik, hogy az ezen jellemzők alapján felállított országgrangsor nem tér el lényegesen a GDP alapján készített kimutatásoktól. Összességében tehát az egy főre jutó GDP továbbra is fontos szerepet játszik a társadalmi jólét megítélésében, de a minél átfogóbb és pontosabb összkép érdekében a számítások során célszerű más jellemzőket is figyelembe venni.

© OECD 2006

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható,
ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

**A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD
kiadványok kivonatos fordításai.**

**Az OECD Online könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre:
www.oecd.org/bookshop/**

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság
Jogi és Fordítási Csoportjától.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights/

